

KERİME KAYA

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.4.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

KERİME KAYA (1977....)

sadece öğretmenim.
dinlerdim sesimi, sessizliğimde.
karanlık sehrimin gönül kapisında,
buluşturan elleri,
birleştiren vücutları görmek gibi.
bir yerdin ki kurulan hasretim.
içimde.
çalan korna sesi, yolum.....
sırtımdaki valizim, gidişim.....
ve şimdi iste hayatım.....
hoşgeldin bahar.....

Eserleri:

yaşamım.

Ben Seni

Ben seni,
Sen olduđun için sevdim.
Gönlümü dolduran,
Yüreğimin ışığı,
Olduđun için sevdim...
Bana, "canım sevgilim" diyen dudaklarını,
Güldüğünde küçülen gözlerini,
Bana baktığı için sevdim...
Yüreğime kazıdığım ismini,
Gönlüme yazdığım aşkımı,
Seni senle yaşarken,
Doyasıya sevdiğim için...
Senle huzur duyan bedenim,
Ellerinle birleştiren ısımlı,
Şana sarılmayı ölesiye,
İstedığı için sevdim...
Ben seni,
Gönlümün baktığı pencerenin aydınlığında,
Gönül gözüyle gördüğüm için sevdim...

KERİME KAYA

Ama Gerçek

Bir çocuk gördüm, sanki hayal meyal,
Elinde bir poşet anlayamadığım sarılıkta,
Büzmüş poşetin ağzını, dayamış burnuna,
Sanki sarhoş, sanki kendini yetirmiş...

Kalabalığın arasında ayağında delik pabuç.
Parmakları donmuş, mosmor, burnu kırmızı.
Üzerindeki eşyalar emaneten alınmış,
Rengi mengi yok perişan olmuş...

Gözlerindeki bakış ürkütüyor beni.
Ne olduğunu anlayamadığım bir ifade.
Buz gibi yakıyor, deliyor içimi.
Yaklaşmasını istemediğim bakışlar...

Kim bu insanlar, kim bu yaratıklar,
Nasıl oluyor böyle sorumsuz bir ana-baba
Neyi, kimi neden getiriyorsun ki bu dünyaya
Bakacak neyin var, sahip çık onlara...

Metro çıkışı, tren binişi dinlemeden
Saldırıyorlar baylara, bayanlara
İnsanlar, alışmışlar bu durumlara
Dönüp bakmıyorlar bile etraflarına...

Yanımdan geçene bir bak hele
Nasıl da sarılmış eliyle çantasına
Koyuvermiş kendini, hayatın pisliğine
Kaçıyor ondan, bundan, kendinden

Bir lokantanın önüne çökövermiş
Biri kız, biri oğlan, iki ufaklık
Niyetleri besbelli acındırmak kendilerini
Bu gece almak ordan rızklarını...

Bir cami avlusunda toplanan bebeler
Açmış ellerini dua eder gibi
Bekliyorlar birkaç kuruş para
Bu muydu bizim geleceğimiz,,,
Bu muydu....

KERİME KAYA

An

Bir müjde verdin
Sözlerinde
Kalbimde bilinmez
Hoşluęun
Ya git, ya gel
Dedięin anda....

KERİME KAYA

Bırakın Bugün Onların

Hoş geldin...
Sefalar getirdin,
Coşkulandı,
Yurdum çocukları..
Bayram havası bir başka.
Güzel baharımın
İnce yağmuruyla
Renk renk açmış çiçekleri
Yeşillenen yapraklarıyla.
Sefalar getirdin
Yurdum çocuklarına..
Elinde bayrağı, balonu
Saçında süslü tokası,
Ayakkabı gıcırından,
Kıyafetler,
Seçilmiş en güzelinden.
Bugün 23 nisan
Sefalar getirdin
Yurdum çocuklarına..
Hazırlandılar üç-beş haftada,
Ezberlendi şiirler,
Okundu her gün yazılar,
Halkoyunlarında yöreler,
Şarkılar, türkülerle
Kuruldu korolar.
Sefalar getirdin
Yurdum çocuklarına..
Ellerinde pembe helvalar,
Elma şekerleri,
Oyunlar, oyuncaklarla
Gülen o yüzler.
İşıldayan gözler.
Bugün sunma günü
Ezberleneni, öğrenileni,
Şarkıyı, türküyü,
Oyunu güzelliğinde,
Yaşama günü.
Bugün 23 nisan
Bırakın bugün onların
Gönüllerince coşsunlar,
Eğlensinler,
Hoş geldin 23 nisan
Sefalar getirdin
Yurdum insanına...

23 Nisan 2005-
21.10- güzel evim.

İçimdeki cız. Ben öğretmenim. Cumartesi sabahı her öğretmen gibi bende büyük bir coşku ile uyandım. Güne bir başka günaydın dedim. Bugün 23 Nisan Ulusal Egemenlik Çocuk Bayramı bana bizlere kattığı heyecanı sorgulamak değildir niyetim, ama bırakın şu protokolü, bırakın yazıdaki metni, bırakın yahu... Bugün bizim değil

Çocukların bayramı. Onlar gönüllerince eğlensin, sunsunlar. Zamanı yetmeyen büyükler size sesleniyorum bırakın... bugün onların günü. Soldurma şu güzel renkleri..... sahiplenme her şeyi, senin değil..... bugün çocukların bayramı.....

KERİME KAYA

Dolunay

Dün gece açtım perdelerini penceremin
Ay ışığı dolmadı belki odam, ama
Sevginle doldu kalbim
Ay kaçtı ben kovaladım
Uykuya yenik düşmeseydim
Belki de öğrenecektim
Güneşin nasıl galip geldiğini.

TEŞEKKÜR..SEN

KERİME KAYA

Git

Yanan bir alevdi içimdeki
Söndürmekten korktuğum.
Hasretimdi belki
Bilinmeyen garipliğim.
Uçup gider mi insanın aklı
Yerine koyamadığım.
İşte, yine onursuz eşyalar
Terk etmekten çekindiğim.
Git.
Sende her şey gibi
Terket beni,
git.
Arayıpta bulamadığın gibi.

KERİME KAYA

Güç

Çalan kapımın zili
Gelen sen olmalıydın.
İşte yine ilk an gibi
Bana kattığın heyecan.
Titreyen dudaklarımın
Ellerime verdiği güçle
Açacağım kapımı
Canım...
Gül yüzlüm...
Hoş geldin bana..

KERİME KAYA

Sana

Bu benim...
sana sarılışım
Aklıma düştüğün...
kalemim
Satırlarıma yazmak istediğim...
sana isyanım.
Ayları koşturdum
senin için.
Yüreğime sığdıramadığım
Beklediğim ışık oldun.
Görmek istediğim
Heyyyyy güzellik.
Ordan burdan çıktı hayalin.
Gördüğüm müydü?
Görmek istenilen mi?
Yada deli kasırgam...
İçimde isyan neyler kendimi
İster savrulmak.
Bulmak
Düştekini..
Yaşam mı,
hayatın içinde
Düşündüğümmü?
gerçekmi?
Beklenenmi?
Bekleyenmi?
Düşmüşüz derdimize
Biten zamana yenik.
Yaşanılana galip gelircesine
Yine koşturuyorum yılları,
Gecemde gündüzümde
Aradığım ışığa ulaşmak
İçinnn.
Ey güzel sen öyle bir gelki bana
Beklediğim en güzel renkler gibi...

KERİME KAYA

Yine

I.
Gidipte,,
Yine gitmelerim vardı benim.
Coşkularım___
Yine coşkularım vardı benim.
Sana açılan kapılarım,
Açık ellerim___
Yine açık ellerim vardı benim.
II..
İşte onlar___
Yaşanılan anın paylaşımcıları
Açık gözlerim___
Yine açık gözlerim vardı benim.
Renklerim___
Aradığım renklerim vardı benim
Biri mavi, biri beyaz
Deniziydi belki görmek,
Ölümüydü belki yaşamak,
Açık gözlerim___
Yine açık gönlüm vardı benim.
III...
Sanaydi yakarmalarım,
Sanaydi sözlerim.
Bir gün duyarda,
Tutarsın ellerimi,
Ellerim açık___
Yine açık ellerim vardı benim.
Yaşamaktı seni,
Görmekti uzağımda,
Dokunmaktı rüyalarım.
Senle başlayan
Ben vardım.
Ve senle bitecek
Ben varım.
IV....
Bitti derken görmekti seni,
Anlamaktı yaşanılanı,
Hissetmekse.....
Hasrettim
biten sana.
Gün biter geceye bağlanır,
Özlem içimde büyüyen şelalem.
Ve hasretti hissettiğim
Özlenen sana.
Gidipte,,
Yine gitmelerim vardı benim...

KERİME KAYA